

ת"פ 18626/06/16 - מדינת ישראל נגד סאהר בואטנה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 18626-06-16 מדינת ישראל נ' בואטנה(עציר) 12 יולי 2017

לפני	כבוד השופטת מיכל ברק נבו
בענין	מדינת ישראל
	המאשימה

על ידי ב"כ פמ"מ - עו"ד אופיר פחימה

נגד

סאהר בואטנה (עציר) הנאשם

על ידי ב"כ עו"ד עלא תילאווי

גזר דין

כתב האישום המתוקן והרקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום ביום 8.6.16. בעקבות הליך גישור, שבוצע על ידי כבוד השופטת ליאורה ברודי, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שאינו כולל הסכמה עונשית, אך במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה במיוחס לו.

2. ביום 26.5.16 נכנס הנאשם לשטחי מדינת ישראל, ומאז שהה בה שלא כחוק. הנאשם מעולם לא הוציא רשיון נהיגה בישראל, הוא מעולם לא החזיק בפוליסת ביטוח בת תוקף, והוא אינו מורשה לנהיגה.

ביום 27.5.16, לקראת השעה 10:00, נגנב כלי רכב מסוג פורד טרנזיט מ.ר. 72-188-19 ברחוב מטלון בתל אביב. בהמשך לכך קיבל הנאשם את הרכב הנ"ל, ביודעו שהוא גנוב, לידיו. בשעה 11:50 נהג הנאשם ברכב הגנוב בכביש מספר 1, לכיוון מזרח, ובאיזור שבין מחלף שפירים למחלף בן גוריון סטה הנאשם מנתיב לנתיב מספר פעמים, וכן סטה לשוליים ובחזרה, באופן שאילץ כלי רכב אחרים לסטות מנתיבם כדי להמנע מתאונה.

בשעה 13:30 לערך נהג הנאשם ברכב הגנוב כשבגופו מצוי סם מסוכן מסוג מתדון ובנזודיאזפינים, באזור צומת גינתון, על כביש 443 לכיוון מזרח. שוטרים בניידת מתנ"א זיהו אותו ואת הרכב הגנוב וכרזו לו לעצור, תוך שהם נוסעים בעקבותיו. הוא לא נענה להם, אלא המשיך בנסיעה מהירה ובהתקרבו לצומת גמזו, כאשר בכיוון נסיעתו רמזור אדום שלפניו עמדו כלי רכב, סטה לשול השמאלי ועקף את כלי הרכב העומדים, תוך שהוא פוגע באחד מהם וגורם לאחרים לסטות ימינה על מנת להמנע מפגיעה. בהמשך עלה הנאשם עם הרכב הגנוב על אי תנועה והמשיך בחציית הצומת, כשהמזרז בכיוון נסיעתו - אדום. בשלב זה הצטרפה למרדף ניידת 403 מתחנת מודיעין, ונהגה, רס"מ אלי חג'ג' כרז אף הוא לנאשם לעצור, תוך הפעלת אורות כחולים וסירנה. הנאשם המשיך בנסיעתו ולא נענה לקריאות השוטרים.

בהמשך לכך, בעוד הנאשם בנהיגה מהירה ברכב הגנוב ונוסע לכיוון צומת שילת, הקימה ניידת 402 מתחנת מודיעין מחסום משטרת, כ-500 מטר לפני צומת שילת **[המחסום הראשון]**. נהג הניידת, רס"ר יניב אחדות, יצא מהניידת, עמד בצד הכביש ליד אוטובוס אגד שעמד בנתיב התחבורה הציבורית, וסימן לנאשם לעצור. הנאשם המשיך בנסיעתו בעוד ניידת 403 בעקבותיו. הוא סטה לנתיב הימני והאיץ נסיעתו לעבר השוטר יניב. הרכב הגנוב פגע בצידו השמאלי אחורי של האוטובוס והנאשם אילץ בכך את השוטר יניב להתחבא מאחורי האוטובוס כדי לא להפגע. הנאשם סטה לשול הימני, עקף את המחסום הראשון והמשיך בנסיעה לעבר צומת שילת.

בשלב זה הוקם בצומת שילת מחסום נוסף, על ידי ניידת 401, נהוגה בידי רס"ל אורי גרודזינסקי. הניידת עמדה על שני הנתיבים הימניים, כשפניה נגד כיוון התנועה **[המחסום השני]**. השוטר אורי, ביחד עם מתנדב, יצאו מהניידת וסימנו לנאשם לעצור. תחת זאת האיץ הנאשם נסיעתו לעבר המחסום השני ואילץ את המתנדב לקפוץ הצידה על מנת להמנע מפגיעה.

הנאשם המשיך בנסיעה ופגע בדלת ניידת 401 וחצה את הצומת כשבכיוון נסיעתו דולק רמזור אדום, תוך סיכון כלי הרכב שחצו את הצומת מכביש 446 לכביש 443 לכיוון מזרח. בשלב זה ביצעו השוטרים ירי לעבר גלגליו האחוריים של הרכב הגנוב, בנסיון לעצור את הנאשם.

בהמשך לכך, בסמוך לפני מחסום מכבים, הצטרף למרדף רכב איסוזו ממשלתי, נהוג בידי **ד.פ.**, שהתקרב לרכב הגנוב וניסה לחסום את דרכו, אך הנאשם פגע בו בחלקו האחורי וגרם לו לאיבוד שליטה ולסחרור על הכביש. כתוצאה מהתנגשות הנאשם ברכבו של ד' נגרמו לד' חבלות בגבו, צווארו, כתפיו וחזהו.

הנאשם המשיך בנהיגתו הפרועה, בעוד ניידת 401 נוסעת במקביל אליו ונצמדת אליו מצד שמאל. הנאשם סטה שמאלה וניגח את ניידת 401 מספר פעמים בצידה הימני. בהמשך לכך, בוצע שוב ירי באוויר, על מנת שהנאשם יעצור את הרכב הגנוב. בשלב זה, סטה הנאשם בחוזקה שמאלה, פגע בניידת 401 בצידה הימני הקדמי, וכתוצאה מכך איבד הנאשם שליטה על הרכב הגנוב ופגע במעקה הבטיחות בצד שמאל של הכביש, והרכב הגנוב נעצר. בשלב זה, עצרו השוטרים את הנאשם כשהוא מנסה לצאת מהרכב הגנוב. במהלך המעצר זרק הנאשם את ידיו ורגליו לכל עבר, והשוטרים נאלצו לעשות שימוש בטייזר על מנת לכבול אותו ולעצרו.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לניידת 401, לאיסוזו ולרכב הגנוב נזקי פח, ולאוטובוס נגרמו שבר בטמבון, בבקלית ונזקי פח.

3. בגין מעשי המתוארים, שבהם הודה, כאמור, הורשע הנאשם בביצוע העבירות הבאות:

- **קבלת רכב גנוב**, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, **התשל"ז-1977 [חוק העונשין]**;

- **סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה**, עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין;

- **נהיגה ללא רשיון נהיגה**, עבירה לפי סעיף 10(א) יחד עם סעיף 62(1) **לפקודת התעבורה [נוסח חדש]**, התשכ"א-1961 **[פקודת התעבורה]**;
- **נהיגה בשכרות**, עבירה לפי סעיף 62(3) ביחד עם סעיף 64ב(2) **לפקודת התעבורה**;
- **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין;
- **פציעה**, עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין;
- **היזק בזדון**, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין;
- **כניסה לישראל ושהייה בה בניגוד לחוק**, עבירה לפי סעיף 12(1) **לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952**.

תסקיר שירות המבחן

4. עובר לטיעונים לעונש ביקש ב"כ הנאשם לקבל תסקיר משירות המבחן, וזאת, בין היתר, נוכח העובדה שלנאשם משפחה המתגוררת בישראל. קבעתי כי מאחר שאחד הפרמטרים הרלוונטיים לקביעת העונש לפי תיקון 113 לחוק העונשין הוא מידת הפגיעה של העונש במשפחת הנאשם, יש טעם בקבלת תסקיר.

ואכן, שירות המבחן הגיש תסקיר. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 33, נשוי ללא ילדים. הוא סיים 7 שנות לימוד. הוא נשר מבית הספר לאחר שאביו נפגע מירי צה"ל ושהה תקופה ארוכה בבית החולים, ולא הצליח לפרנס את משפחתו. באותה תקופה סבלה המשפחה ממצוקה כלכלית קשה ובעקבות זאת החליט הנאשם להפסיק לימודיו בבית הספר ולצאת לעבוד בעבודות מזדמנות. מתיאוריו של הנאשם עולה כי במסגרת העבודות המזדמנות חבר לחבורת צעירים שוליים, שניהלו אורח חיים לא נורמטיבי, והחל להשתמש בסם מסוג חשיש, ובמקביל החל לבצע עבירות רכוש. העובדה כי השגת רווחים כספיים בדרך קלה זו שיפרה את מצבה הכלכלי של משפחתו היוותה עבורו חיזוק להמשך מעורבותו בפלילים. כבר בגיל 15 ריצה מאסר ראשון בפועל בכלא ישראלי, ובמקום לרסן את התנהגותו, היווה מאסר ראשון זה פתח למעורבות נוספת בפלילים. לדבריו, ריצה 9 מאסרים בפועל בגין עבירות רכוש.

שירות המבחן ציין כי בגיל 15 החל להשתמש בסמים ותדירות השימוש עלתה אט אט, עד יצירת התמכרות. במהלך שנת 2007, שעה שריצה מאסר בפועל, החל להשתמש בסם מסוג הרואין וקריסטל. בשנת 2013, בסיוע בני משפחתו, עבר גמילה והצליח לשמור על ניקיון, לדבריו, למשך 3 שנים.

במאי 2016 התחתן הנאשם ומספר ימים לאחר חתונתו שב להשתמש בסמים ביחד עם חבר. משפחתו התאכזבה מכך וקשייו להתמודד עם האכזבה הובילו להמשך שימוש בסם, ולביצוע העבירה הנוכחית. הנאשם ציין כי כוחותיו לעמוד בפני הפיתוי חלשים.

הנאשם, כאמור, ציין כי התחתן במאי 2016. אשתו בת 25, בעלת תעודת זהות ישראלית, והיא סייעה לו לעבור טיפול ולהיגמל. משפחת המוצא של הנאשם היא משפחה נורמטיבית, אחד מאחיו רופא, אחר - עורך דין, אחות אחת היא מורה ואח נוסף הוא בעל סופרמרקט. משפחתו ניסתה לסייע לו ולתמוך בו לאורך השנים, אך ללא הצלחה.

הנאשם מסר לקצינת המבחן כי אינו זוכר את פרטי ביצוע העבירה הנוכחית. לפני ביצועה השתמש בסמים ואינו זוכר איך הגיע לישראל ואיך ביצע את המיוחס לו. לדבריו, התעורר בבית המעצר. הוא מודע לכך כי ביצע עבירות חמורות, אך לא היה בשליטה ולא זוכר בדיוק מה עשה.

מהדו"ח הסוציאלי של שב"ס, המעודכן ליום 23.02.17, עולה כי הנאשם משמש מזה כחצי שנה כ"עצור חוליה", הדואג לחלוקת המזון ולניקיון האגף, ומתפקד לשביעות רצון צוות האגף. צוין הרקע רב השנים של שימוש בסמים.

שירות המבחן העריך כי התגבש אצל הנאשם דפוס התנהגות בעייתי, נוכח כל מה שתואר לגבי עברו, חבירתו לקבוצה שולית והשימוש בסמים. מדובר באדם בעל כוחות אגו חלשים וקושי בדחיית סיפוקים. לפיכך, בבואו לגבש את המלצתו לגבי הנאשם, התרשם שירות המבחן מהחזרתיות בביצוע עבירות ומעורבות בפלילים. צוין כי ברקע למעורבות בין השאר בעיית התמכרות לסמים וקושי להתמודד עם ציפיות משפחתו והאחריות שהוטלה עליו. מצד שני, הנאשם ביטא רצון ראשוני לעבור תהליך גמילה במסגרת הכלא, לאחר שהבין כי הוא מתקשה לעבור תהליך טיפולי בקהילה, ללא גבולות ברורים שיוצבו לו. לפיכך המליץ שירות המבחן שיוטל על הנאשם מאסר בפועל ומאסר על תנאי, ותיבחן האפשרות לשלב אותו בהליך טיפולי במסגרת הכלא.

ראיות לעונש

5. המאשימה הגישה את גליון הרישום הפלילי של הנאשם, שממנו עולה כי לנאשם עבר משמעותי ומכביד, לרבות בעבירות זהות לאלה שבהן הורשע. ב-2014 הורשע בכניסה לישראל שלא כחוק, בנהיגה ללא רשיון, הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו, גניבת רכב ועבירות מרמה ורכוש נוספות; ב-2012 הורשע בכניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה ללא רשיון, תקיפת שוטרים בעת מילוי תפקידו ועבירות מרמה ועוד, וצורף תיק נוסף של כניסה לישראל שלא כחוק, החזקת סמים לצריכה עצמית, הפרעה לשוטרים והתחזות לאחר במטרה להונות; ב-2011 הורשע בכניסה לישראל שלא כחוק והתחזות לאחר במטרה להונות; ב-2010 הורשע בפריצה לרכב, התחזות לאחר במטרה להונות, גניבת רכב ועוד; ב-2008 הורשע בכניסה לישראל שלא כחוק, התחזות לאחר במטרה להונות, גניבת רכב, הפרעה לשוטרים ועוד. כך הורשע בעבירות דומות ב-2007, ב-2006, ב-2005 (פעמיים), ב-2001 וב-2000. בגין הרשעות אלה הוטלו עליו עונשי מאסר רבים ובמצטבר, ישב במאסר מעל 6 שנים.

נוסף על כך הגישה התובעת את כתב האישום וגזר הדין ב-ת"פ (שלום תל אביב) 14193-02-14 מיום 30.3.14, שבו הוטלו על הנאשם מאסרים מותנים. אלה כולם בני הפעלה, האחד למשך 4 חודשים בגין עבירות שונות, כשלענייננו רלוונטיות העבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ונהיגת רכב מנועי ללא רשיון, והשני למשך 9 חודשים בגין כל עבירה לפי פרק יא, סימן 1 לחוק העונשין, שעניינו עבירות בקשר לרכב, והוא כולל את העבירה של קבלת רכב גנוב.

הנאשם הגיש כראיה לעונש את מכתב השחרור של ד.פ. מבית החולים. ד' הצטרף, כזכור, למרדף בעקבות הנאשם, והנאשם בעת מנוסתו פגע ברכב של ד' וכתוצאה מההתאונה נגרמו לד' חבלות שונות. הנאשם ביקש להראות באמצעות מכתב השחרור שלא נגרמה לד' חבלה קשה.

טיעוני המאשימה לעונש

6. ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירות זהות, שתלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים בני הפעלה, האחד בן 4 חודשים, האחר בן 9 חודשים. עוד ציינה כי מדובר במי שריצה חודשי מאסר ארוכים בעברו.

היא ציינה כי הנאשם פגע במספר ערכים מוגנים, לרבות סיכון למשתמשים בדרך בעקבות נהיגתו הפרועה, פגיעה בשלטון החוק ובאכיפתו. התובעת ציינה את שכיחות העבירות הללו וציינה כי במקרה דנן יש שילוב של מספר רב של עבירות יחדיו. חומרת מעשיו של הנאשם עולה מכתב האישום המתוקן. תחילת האירוע בכניסה שלא כדין לישראל, ההמשך בקבלת רכב גנוב, ההמשך בנהיגה ברכב, כשהנאשם תחת השפעת סמים מסוכנים, ובהמשך נהיגתו הפרועה של הנאשם, תוך סיכון עוברי אורח, שוטרים ונהגים אחרים. אך בדרך נס לא הסתיים האירוע בתוצאות קשות הרבה יותר. התובעת הזכירה כי מדובר במי שאינו מורשה לנהיגה, מאחר שמעולם לא קיבל הכשרה לנהיגה, ולא משום שרישיונו נפסל.

אשר לנזק שנגרם ושצפוי היה להיגרם - ברור כי מדובר בנזק פוטנציאלי גדול ביותר, ואין צורך להכביר על כך מילים. רק בדרך נס לא הסתיים האירוע בתוצאה קטלנית. אם לא די בכל האמור עד כה, אזי בעת מעצרו הוסיף הנאשם והתפרע, עד כדי כך שהשוטרים נאלצו להשתמש בטייזר על מנת לעוצרו. התובעת הזכירה את הנזקים שנגרמו הן לד', הן לכלי הרכב שניזוקו.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי דין רבים המתאימים, לטעמה, לענייננו ומהם עולה כי מתחם העונש הראוי נע בין 4 שנות מאסר ל-7 שנות מאסר. בין היתר הפנתה לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 1925/14 **סמיה עלוש נ' מדינת ישראל** [8.2.15] בית המשפט העליון הותיר על כנו את גזר דינו של בית המשפט המחוזי, אשר גזר 5 שנות מאסר על נאשם שהודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן. שם הורשע המערער בסיכון חיי אדם, נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטרים. מדובר היה במי שרישיונו נפסל (ולא כבענייננו מי שלא היה לו מעולם רשיון) והיה, אף הוא, בעל עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם של 3 עד 6 שנות מאסר ובית המשפט העליון לא התערב גם בכך.

בע"פ 542/15 **מוחמד בזיאן נ' מדינת ישראל** [23.11.15] הותיר בית המשפט העליון על כנו את גזר דינו של בית משפט מחוזי מרכז, אשר גזר 60 חודשי מאסר, על נאשם צעיר בן 19 ללא עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו בקבלת רכב גנוב, סיכון חיי אדם, חבלה בכוונה מחמירה, אי ציות לרמזור אדום, ונהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה. במהלך המרדף פגע הנאשם ב-8 מכוניות וגרם לפציעתם של מספר אנשים. בית המשפט העליון קבע כי העונש של 5 שנים שהוטל עליו הוא על הצד המתון ודחה את הערעור אף בלי לבקש תגובת המדינה.

ע"פ 5626/14 **מרק לנקין נ' מדינת ישראל** [2.8.15], שם בית המשפט העליון הותיר על כנו את גזר דינו של בית המשפט המחוזי, אשר גזר 50 חודשי מאסר על נאשם צעיר, כאשר לא נגרם נזק משמעותי באירוע הזה. שם הורשע המערער בסיכון חיי אדם, הפרעה לשוטר, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רשיון. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין 30 ל-60 חודשי מאסר. לנאשם היה עבר פלילי ועבר תעבורתי מכביד, אך הוא מעולם לא נשא בעונש מאסר. הוא לא נטל אחריות למעשיו.

ע"פ 5229/12 **אחמד אלעסם נ' מדינת ישראל** [7.11.13], שם בית המשפט העליון הותיר את גזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר הטיל על הנאשם 66 חודשי מאסר בפועל. המדובר בנאשם אשר הודה במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם ונהיגה ללא רשיון. המרדף הסתיים בהתנגשות באוטובוס. הנאשם כבר נידון בעבר לשנות מאסר, לרבות בגין תיק דומה. נזקפה לזכותו התנהגותו החיובית מאז הארוע, לרבות בכלא (כבענינו).

ת"פ (מחוזי מרכז) 6799-06-14 **מדינת ישראל נ' עאצף רביע** [12.3.15], בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 60 חודשי מאסר בפועל, והפעיל 2 מאסרים על תנאי חופפים האחד לשני, ובמצטבר לעונש סה"כ 70 חודשי מאסר. שם מדובר היה בבחור צעיר, בן 23, שהורשע על פי הודאתו בסיכון חיי אדם, נהיגה ללא רשיון, התפרצות למקום מגורים, נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה, הפרעה לשוטר, כניסה לישראל שלא כחוק, אי ציות לרמזור אדום, ועוד. נקבע מתחם עונש שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר. בית המשפט התחשב לקולא בגילו הצעיר ונסיבות אישיות, ולחומרה בעברו הפלילי המכביד והדומה. בית המשפט הפריד בין ארוע ההתפרצות לארוע המרדף, ובגין ארוע המרדף הטיל 46 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט העליון נדחה, במסגרת ע"פ 2818/15 [28.12.15].

ת"פ (מחוזי מרכז) 41002-12-13 **מדינת ישראל נ' זוהיר סלאמה** [15.7.15], שבו בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם, שהורשע בסיכון חיי אדם, הפרעה לשוטר, נהיגה ללא רשיון, נהיגה בקלות ראש, אי ציות לרמזור אדום ועוד, 5 שנות מאסר בפועל, וכן הפעיל שני מאסרים על תנאי, חלקם בחופף וחלקם במצטבר, סה"כ 74 חודשי מאסר בפועל. נקבע מתחם של 3 עד 6 שנות מאסר, הערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה, ע"פ 6059/15 [10.8.16].

ת"פ (מחוזי מרכז) 25386-08-14 **מדינת ישראל נ' אחמד עיסא** [11.11.15], שם בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בסיכון חיי אדם, הסעת שב"ח, התנגדות בכח למעצר, נהיגה ללא רשיון, נהיגה בפסילה, תקיפת שוטר, תקיפה הגורמת חבלה ממשית, גרימת נזק ועוד, 60 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסרים על תנאי, חלקם בחופף וחלקם במצטבר, סה"כ 75 חודשי מאסר. הערעור לבית המשפט העליון נדחה, מספרו 8970/15 [7.11.16].

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ציינה התובעת כי מדובר בנאשם שהמאסרים המותנים, התלויים ועומדים כנגדו, לא הרתיעו אותו מביצוע העבירות דנן. לפיכך, מבקשת המאשימה להפעילם במצטבר לעונש שיוטל בגין תיק זה.

לסיכום, ביקשה התובעת, להטיל על הנאשם עונש מאסר המצוי קרוב לרף העליון של המתחם, להפעיל את שני המאסרים המותנים במצטבר, להטיל קנס, מאסר מותנה, פסילה בפועל מלהחזיק רישיון נהיגה, פסילה על תנאי ופיצוי למר ד' שנפצע.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

7. ב"כ הנאשם ציין כי הנזקים הרפואיים שנגרמו לד', כעולה ממכתב השחרור שלו, לא היו קשים כטענת המאשימה. הוא שוחרר כעבור מספר שעות מהמיון וקיבל חופשת מחלה בת 5 ימים. עם זאת, גם ב"כ הנאשם הסכים כי מדובר באירוע לא פשוט ובעבירות חמורות. למרות זאת, טען הסנגור, אין מדובר ברף הגבוה של עבירות מסוג זה. כתב האישום תוקן והעבירה של גניבת רכב נמחקה, ותחתיה באה עבירה של קבלת רכב גנוב. גם המרדף לא היה ברמת סיכון גבוהה, ואם לשפוט על פי התוצאות - רמת הסיכון הייתה נמוכה.

לטענת ב"כ הנאשם, הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית ואף מתחת לכך.

גם ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית, ובין היתר:

ת"פ (מחוזי מרכז) 15097-05-13 מדינת ישראל נ' מלחם [30.12.14] [עניין מלחם], שם דובר במי שגנב רכב, הפריע לשוטר, סיכן חי"אדם והורשע בחבלה בכוונה מחמירה, וכן בעבירות תעבורה שכללו אי ציות לרמזור אדום, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח ובגין מעשיו נגרם נזק כבד. באותו אירוע, נפגע מתנדב המשטרה פגיעה קשה באוזנו. מתחם העונש שנקבע באותו עניין נע בין 40 ל-70 חודשי מאסר. באותו עניין, הפנה בית המשפט לפסקי דין נוספים ובהם ע"פ 4967/13 מדינת ישראל נ' אחמד, שם נקבע מתחם שנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר; ע"פ 5832/13, שם נפגעו 2 נוסעות ברכב, היה מרדף ונקבע מתחם שבין 36 ל-60 חודשי מאסר; ע"פ 2336/14 שם דובר על גניבת רכב, הימלטות, נהיגה מסוכנת ונקבע מתחם בין 30 ל-60 חודשי מאסר. בעניין מלחם הטיל בית המשפט עונש מאסר של 60 חודשים.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לת"פ (מחוזי מרכז) 32243-08-15 מדינת ישראל נ' כיפאח מצארווה [30.5.16], שם דובר בנאשם שביצע עבירות חמורות יותר מהנאשם דנן, המרדף היה קשה, הנאשם נסע בניגוד לכיוון התנועה במהירות גבוהה מאוד, ניידת הוטחה למרחק 37 מ' והתהפכה, שני כלי רכב ניזוקו קשות, שני שוטרים נפצעו בחזה, לשוטר אחד נגרם שבר בחולייה, והוא פונה מחוסר הכרה ומונשם לבית החולים. שם נגזרו על הנאשם, בהסכמה, 5 שנות מאסר, כאשר בסופו של יום, בגין שני מאסרים מותנים שהיו תלויים ועומדים נגדו, והופעלו בחופף, הוטלו על הנאשם 66 חודשי מאסר בפועל.

לפיכך, טוען הסנגור, מתחם העונש במקרה שלפנינו צריך לנוע בין 30 ל-60 חודשי מאסר לכל היותר. הסנגור סבור כי יש למקם את הנאשם בחלק הנמוך של המתחם.

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר בעניינו של הנאשם, שאומנם אינו ממליץ המלצה טיפולית, אך זאת בגלל שמדובר בנאשם תושב שטחים. יש לטעמו של הסנגור אלמנטים חיוביים בתסקיר. על פי דיווחי גורמי שב"ס הנאשם מטופל שם, הוא אסיר חוליה ונקי מסמים מזה כחודש. הוא משתתף בקבוצות טיפוליות והדבר מלמד כי הפעם, למרות עברו הפלילי, הנאשם למד את לקחו ויש להאמין לו כי זו הפעם האחרונה שהוא מסתבך. הסנגור הוסיף כי עונש מאסר ממושך יקשה מאוד על הנאשם וגם על אשתו, הנמצאת במצוקה. כפי שעלה מהתסקיר, משפחתה של האישה מאשימה אותה בגין נישואיה לנאשם, וגם דבר זה מקשה עליה.

הסנגור ביקש לזקוף לזכות הנאשם את הודייתו ולקחת האחריות. עוד ביקש לזקוף לזכותו את הסיכוי שהפעם יחזור למוטב.

בהתייחס למאסרים המותנים בני ההפעלה התלויים ועומדים כנגד הנאשם: כאשר מדובר במאסרים שניתנו באותו גזר דין, המגמה היא להפעיל אותם בחופף זה לזה. לפיכך, עתר הסנגור להפעיל את המאסרים המותנים בחופף זה לזה.

לעניין רכיב הקנס, ביקש הסנגור להתחשב בעובדה שמדובר בתושב שטחים, ולטענתו - יש לבחון, בהתאם לתיקון 113, את יכולתו הכלכלית של נאשם בטרם קביעת הקנס. למרות אמירה זו, לא הוגשו מסמכים כלשהם, שיש בהם כדי להעיד על יכולתו הכלכלית של הנאשם.

הסנגור הוסיף כי יש לקחת בחשבון שהתנאים של תושבי שטחים בכלא הם קשים מאלה של אנשים אחרים, שכן אינם זוכים לביקורים, או לקיצור "שליש". למזלו של הנאשם, אשתו היא תושבת המדינה ומבקרת אותו מידי פעם, אך זה הביקור היחיד הוא יכול לקבל, וגם בכך יש להתחשב.

דבר הנאשם

8. הנאשם הביע צער על מה שעשה וציין כי בראש מעייניו עכשיו קבלת טיפול בין כותלי הכלא. לדבריו, אילו היה מטופל, לא היה מבצע את העבירות שביצע.

דין והכרעה

9. במקרה שלפנינו, חרף ריבוי העבירות מדובר בארוע אחד ואקבע מתחם אחד.

10. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם רבים ומגוונים, וכוללים שמירה על שלמות גופו של אדם ובטחונו, שמירה על רכוש, שמירה על בטיחותם של המשתמשים בדרך, שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על יכלתם של גופי האכיפה לבצע תפקידיהם ושמירה על בטחון המדינה.

מידת הפגיעה בערכים הללו היא בינונית. אמנם, לא נגרמו אבדות בנפש, והפגיעות הפיזיות באדם וברכוש לא היו קשות מאד, אך דומה כי מדובר בנס. התנהגותו של הנאשם, שכלל לא היה מורשה לנהוג אך נהג ברכב גנוב בצורה פרועה ומסוכנת, שהיה תחת השפעת סמים עד כי אינו זוכר כלל את הארועים (כך אמר לקצינת המבחן), ושלא היה מורשה לשהות במדינה, מהווה פגיעה של ממש בכל הערכים המוגנים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

11. במקרה שלפנינו דומה כי מעבר לקבלת הרכב הגנוב, לא היה תכנון כלשהו. הנזק הפוטנציאלי במקרה זה יכול היה להיות רב ביותר, כפי שכבר צויין, והעובדה שלא נגרמו פגיעות בנפש היא בגדר נס. הנזק הקונקרטי הוא ברמה בינונית, הן בהתחשב בפגיעות והחבלות שנגרמו לד', הן בהתחשב בפגיעות ברכוש. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות קשורות ברצון להרוויח כסף קל (קבלת הרכב הגנוב), בשימוש בסמים וברצון לחמוק מהשוטרים.

מדיניות הענישה הנהוגה

12. פסקי הדין שאליהם הפנו הצדדים, ושאליהם התייחסתי באריכות לעיל, כמו גם פסיקה נוספת שעיינתי בה (למשל - ע"פ 5981/15 מדינת ישראל נ' סלוצקי [5.7.16]; ע"פ 9746/16 חזאן נ' מדינת ישראל [6.4.17]), מלמדים כי במקרים כאלה, כאשר לעבירות הקשורות במרדף, בנהיגה הפרועה ובהעדר רשיון לנהוג, מצטרפות גם עבירות נוספות (קבלת רכב גנוב, שהייה שלא כדין במדינה, נהיגה בשכרות וכו'), וכאשר לא היו פגיעות קשות בגוף ולא ריבוי של כלי רכב שניזוקו קשה, אישר בית המשפט העליון מתחם של 36 - 60 חודשי מאסר בפועל.

13. נוכח כל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש הראוי במקרה זה הוא בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבים עונשיים נוספים.

מיקום הנאשם בתוך המתחם

14. לזכות הנאשם יש לזקוף את הודייתו עוד טרם שמיעת ראיות ואת לקיחת האחריות. עוד יש לקחת בחשבון, כשיקול לקולא, את השפעת העונש על אשתו, כפי שטען הסנגור וכפי שעלה מתסקיר שירות המבחן.

לחובת הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד למדי, הכולל גם עבירות דומות או זהות. הוא נשא עונשי מאסר רבים ועל כן לא ניתן לצפות לפגיעה קשה במיוחד של עונש מאסר בו. לחובתו יש לזקוף את העובדה שהמאסרים המותנים, התלויים ועומדים נגדו, לא הרתיעו אותו מביצוע העבירות כאן. גם האמור בתסקיר שירות המבחן אינו מעורר תקוות רבות, ואיני מסכימה עם הסנגור, שהסיבה שבגללה אין בתסקיר המלצה שיקומית היא בשל היותו תושב השטחים. התסקיר מסביר אחרת, כפי שפירטתי לעיל.

15. הפועל היוצא מכל האמור הוא שיש למקם את הנאשם סביב מרכז מתחם העונש שקבעתי. מבחינת עונש המאסר, העונש הראוי בעניינו יעמוד אפוא על 48 חודשי מאסר.

המאסרים המותנים

16. אין מחלוקת בין הצדדים לגבי העובדה ששני המאסרים המותנים שהוטלו על הנאשם בת"פ (שלום תל אביב) 14193-02-14 מיום 30.3.14, הם בני הפעלה. מאסר אחד, למשך 4 חודשים, הוא בר הפעלה בתיק דנן בגין ההרשעה בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ונהיגת רכב מנועי ללא רשיון. מאסר שני בר הפעלה הוא למשך 9 חודשים, בגין כל עבירה לפי פרק יא, סימן 1 לחוק העונשין, שעניינו עבירות בקשר לרכב, והוא בר הפעלה כאן בשל

ההרשעה בעבירה של קבלת רכב גנוב.

ב"כ המאשימה ביקשה להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר למאסר שיוטל בתיק זה. לא הובהר האם היא גם מבקשת שהם יצטברו זה לזה. ב"כ הנאשם ביקש שהם יופעלו בחופף זה לזה. למיטב הבנתי, הוא לא עתר להפעלה בחופף של שניהם למאסר שיוטל בתיק זה.

הדין בהתייחס להפעלת מאסרים מותנים ידוע היטב והוא קבוע בסעיף 58 לחוק העונשין. הנושא זכה להתייחסות חוזרת בחודשים האחרונים, בע"פ 10173/16 **מדינת ישראל נ' טאהא** [14.2.17], מפי כבוד השופט מזוז, אשר קבע:

"סעיף 58 קובע אפוא כי **ברירת המחדל** היא שתקופת עונש מותנה שהופעל תרוצה **במצטבר** ('בזו אחר זו') לתקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת. בענין **ואזנה** עמדתי גם על כך כי ההסדרים הנורמטיביים בסוגיה של הטלת עונשים בגין עבירות שונות, באופן מצטבר או חופף, עברו בשנים האחרונות שינוי מובהק לכיוון של תפיסה המעניקה מעמד בכורה לגישה הרואה בהטלת עונשים באופן **מצטבר** כנקודת המוצא" (פסקה 12 לפסק הדין, ההדגשות במקור).

באותו פסק דין ציין כבוד השופט מזוז (בפסקה 13), כי מקום שבו נאשם הוא בעל עבר פלילי עשיר, בעבירות דומות, שנעברו פרק זמן לא ארוך לפני התיק שבו נדונה שאלת ההפעלה, ובתיק קודם כבר הופעל בעניינו מאסר על תנאי, אך דבר זה לא הרתיעו מלשוב לסורו - זהו מקרה מובהק להפעלת המאסר על תנאי במצטבר. דומה, כי כל התבחינים הנ"ל מתקיימים במקרה שלפניי, ועל כן אני קובעת שיש להפעיל את המאסר על תנאי מתיק 14193-02-14 במצטבר למאסר שאטיל כאן. עם זאת, מאחר שבתיק הקודם הוטלו שני מאסרים מותנים, אני מניחה שהכוונה הייתה שאם הנאשם יעבור בשנית את העבירות הקלות יותר מבין אלה שבהן הורשע, יופעל רק המאסר על תנאי הקצר יותר, אך אם יעבור גם את העבירות החמורות יותר - יופעל הארוך יותר. איני סבורה שהייתה כוונה להפעיל את שני המאסרים במצטבר, ועל כן אני קובעת שהמאסר הקצר יותר יופעל בחופף לארוך יותר. לפיכך יתווסף למאסר שאטיל בגין תיק זה מאסר בן 9 חודשים, בסך הכל.

רכיבי ענישה נוספים

17. העבירה של קבלת רכב גנוב מטרתה רווח כלכלי, ועל כן נכון להטיל על הנאשם קנס כספי. לא הובא בפניי כל מידע על מצבו הכלכלי, מלבד הדברים שנכתבו בתסקיר. בכוונתי לפסוק פיצוי מסויים לטובת ד', שנפצע בארוע, ולכן לא אכביד על הנאשם יתר על המידה בקנס.

אף שהנאשם לא הורשה מעולם לנהוג, יש מקום להטיל עליו גם פסילה וגם פסילה על תנאי, וכך אעשה.

סוף דבר

18. לאור האמור לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן 48 חודשים** בגין תיק זה, בניכוי תקופת מעצרו של הנאשם;

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 4 חודשים והמאסר המותנה בן 9 חודשים, שהוטלו על הנאשם בת"פ (שלום תל אביב) 14193-02-14 מיום 30.3.14, בחופף זה לזה, אך במצטבר למאסר שהטלתי בתיק דנן.

סך הכל יישא הנאשם מאסר בן 57 חודשים;

ב. **מאסר בן 4 חודשים**, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירה שבה הורשע מסוג עוון;

מאסר בן 12 חודשים, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירה שבה הורשע מסוג פשע;

ג. **7 שנות פסילה** מלקבל או להחזיק רישיון, שיחלו ביום הפקדת הרישיון, או בהעדר רישיון - תצהיר;

ד. **12 חודשי פסילה** מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, וזאת **על תנאי למשך 3 שנים**, מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת תעבורה שבה הורשע או עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין;

ה. **קנס** בסך 2,000 ₪, או חודש מאסר תחתיו, שישולם ב-4 תשלומים החל ביום 1.12.17 ובכל 1 בחודש בחודשים שאחריו. אי עמידה בשני תשלומים רצופים במועד תגורר העמדת כל יתרת הקנס לפרעון מיידי;

ו. **פיצוי** בסך 3,000 ₪ למר ד.פ., שישולם עד ליום 1.11.17.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ח תמוז תשע"ז, 12/7/2017, בנוכחות הצדדים.